

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Свиленград, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Татяна Г. Терзиева
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200321 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление (НП)**
№BG15112022/5800/P8-1924 о т 10.05.2023 година на Директор на
Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура”
(АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с
което на **И. Д. И. с ЕГН ******* от *********, ,
п.к.6450 община Харманли, област Хасково, за нарушение на чл.179,ал.3а от
ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата
(ЗДвП) е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **1 800**
лв.

С жалбата са релевиран оплаквания за незаконосъобразно издаване на
НП – в противоречие с материалноправните норми, при съществено
нарушение на административнопроизводствените правила и в разрез с целта
на закона. Счита , че описаните в АУАН и НП факти и обстоятелства не
отговаряли на фактическата обстановка, като се излагат доводи в тази насока.
Твърди още, че посочената за нарушена норма не била правилно
посочена, като се излагат доводи в тази насока. По изложените доводи моли
съда да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят **И. Д. И. ,** не се
явява и не изпраща представител. Постъпило е становище от един от
пълномощниците на жалбоподателя/адв.Д./, който излага подробни
съображение в подкрепа на отмяна на обжалваното НП.

В съдебната фаза не ангажира доказателства. Претендира присъждане на
направените по делото разноски.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) -
Директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна

инфраструктура” (АПИ), редовно призован, изпраща представител – юрисконсулт, който пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призвани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 15.11.2022 година, св. Е. Ю. К. и св. Е. К. К. – инспектори в Агенция Митници в отдел Пътни такси и разрешителен режим към ГД Митница София, когато в 19.34 часа на МП „Илинден“ на изход трасе товарни автомобили ,пристигнал за проверка ППС –марка „Рено Премиум” с рег.№ *****, с обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t. – собственост на „ТРАНС ЕНЕРДЖИ 2012” ООД (видно от справката за процесното ППС) и управляван от жалбоподателя /което обстоятелство се установява от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели/.

След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - св. Е. Ю. К. констатира, че на дата **27.10.2022 година** в 16.29 часа в извън населено място, а именно: Момково път №А-4,отсечка 89+476, включен в обхвата на платената пътна мрежа е засечено с контролно устройство с идентификатор №20381, посоченото моторно превозно средство (МПС) ,което е било управлявано, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние, респ. заплащане на дължима такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като са налични две снимки, на които е виден регистрационният номер на автомобила /само от едната снимка се установява номера на автомобила ясно/. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № *****, датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 15.11.2022 година, св. Е. Ю. К. , във връзка с възложените ѝ функции, съставила против жалбоподателя и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG15112022/5800/P8-1924 от 15.11.2022 г.

Това процесуално действие извършил и с участието на колегата си – свидетеля Е. К. К..

В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че влекачът е управляван (засечен) без да има заплатена пътна такса за изминато разстояние по платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена.

АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 15.11.2022 година.

АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

След получаване на образуваната преписка е изискана от собственика на процесното МПС да посочи кой е бил водача управлявал влекача към датата на констатиране на нарушението и след постъпване на изисканата информация, АНО- **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** е издал процесното НП.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган и наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на **05.06.2023 година** по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено от жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на **актосъставителя** и на **Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)** да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2020 година на Директора на агенция Митници, Заповед №ЧР-СП-НТУ-40/28.02.2023г. и Заповед №РД-11-324/06.03.2023г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които актосъставителя има право да съставя АУАН за нарушения на З ДвП, а Георги А. ТЕ.ков е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед.

Служебно известно е публикуваното в ДВ бр.42 от 09.06.2015г.- Разрешение за строеж № РС-32 от 15.05.2015 година, издадено от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, относно внедряване на система за автоматизирано събиране и анализ на данни за пътния трафик по АМ и първокласни пътища на територията на Република България, т.е. за извършване на строително-монтажни работи – автоматичните устройства, записващи пътния трафик се разполагат върху типови стоманени рамки.

Ангажирани са и доказателства относно нарушение №8505882766, касателно собствеността на процесното ПТС, неговото тегло, товароносимост, клас ЕВРО, брой оси и т.н., като е представено и Становище от отдел Управление на информационна система и инфраструктура към НТУ от 23.02.2023г.

Видно от писмо с изх. №11- 00- 5402/28.06.2023г. на АНО се установява, че липсва плащане на 80 % от стойността на наложеното адм.наказание глоба от страна на нарушителя.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се

установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – Е. Ю. К. и Е. К. К.. Писмените доказателствени източници по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи.

Що се отнася до извлечение- „нарушение № 8505882766 “,то съгласно чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП, контролните органи могат да извършват проверка в електронните системи за събиране на пътни такси,поради което представените от страна на АНО писмени документа,следва да се приемат за годно доказателство .

С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на Е. Ю. К. и Е. К. К., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да има личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават от насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания на двамата свидетели са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП и в другите документи, налични по делото. Ето защо, според Съда показанията на посочените двама свидетели не са и не се считат за насочени към прикрИ.е на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и времето и мястото на осъществяването му. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП и представени по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориha от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдът кредитира и представените от страна на АНО документи , тъй като не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства, които се кредитират от съда.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **основателна** по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по

път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

В случая не би могло да се приложи разяснението, дадено в цитираното в Писмените бележки на процесуалния представител на АНО, Тълкувателно решение, тъй като като нарушена е посочена санкционната норма и не може да се преквалифицира деянието поради липсата на посочена материалноправна разпоредба.

Констатираното съставлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП като незаконосъобразно поради допуснатото съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

Налице е и нарушение, свързано с описание на инкриминираното нарушение, което е също самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като е съществено, довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Изискванията относно съдържанието на НП са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото да знае точно какво административно нарушение се вменява за

извършено, за да може да организира защитата си в пълен обем. Непълнотите в съдържанието му не могат да се санират в хода на съдебното производство, поради което съставляват съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът няма правомощието да изменя описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като това би довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Налагането на административни наказания засяга пряко личната сфера на наказаното лице, с оглед на което следва АНО да бъде стриктен, точен и да подхожда с изключителна прецизност при изписване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В случая лицето е санкционирано за деяние, извършено на А- 4, при км. 89+476, и същевременно в НП се препраща към Решение № 101/20.02.2020 година на Министерския съвет, но при преглед на това Решение не може да се стигне до извод за който точно ТОЛ сигмент става дума, тъй като ТОЛ сигмент, означен като „км. 89+476” липсва в това Решение.

По този начин посоченото обстоятелство, свързано с мястото на нарушението, остава неясно за наказания водач и той не може да организира своята защита срещу правните изводи на АНО, които са направени върху неизвестни или неясни за водача фактически обстоятелства. Всяко несъвършенство в тази връзка ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Иначе казано нарушението, включително досежно мястото, следва да е ясно и точно индивидуализирано на базата на наличните в преписката доказателства, което в настоящия случай не е така. НП представлява юрисдикционен акт, като за наказания и за Съда следва да бъдат ясни всички елементи от състава на нарушението. Неяснота не може да бъде заместена от посочването в друг документ, който дори не е упоменат в обжалвания акт, респ. неяснотата не може да бъде изяснено едва в открито съдебно заседание.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо жалбоподателя следва да отпадне.

Поради изложеното, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно на това самостоятелно основание (извън посоченото в т. 1 от настоящото изложение).

В случай, че не се възприеме изложеното от Съда, касаещо отмяна на НП, то се излагат следните доводи:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства би се установило, че процесният влекач е бил управляван от жалбоподателя (, който не оспорва това обстоятелство нито в Жалбата си, нито в открито съдебно заседание, а и се установява от приложените към АНПр доказателства в това число и пътен лист за процесната дата и ППС) и се е движил на посочения в АУАН и в НП участък от пътя на 27.10.2022 година в 16.29 часа и че за него не е била заплатена дължимата такса за изминато разстояние, тъй като не са изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние и няма закупена маршрутна карта (в подкрепа на изложеното би било и Становището, представено от процесуалния представител на АНО, както и че автомобилът и пътят, по който се е движил, попадат в категорията, за която се дължи пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т.

2 от ЗП, т.е. се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – пътна такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на Министерския съвет от 20.02.2020 година за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса.

За извършеното административно нарушение е бил генериран запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, ведно със снимков материал (видеозапис), представляващ надлежно и годно веществен доказателствено средство в административнонаказателния процес.

Правилно би било посочено в АУАН и НП и мястото на извършване на нарушението - АМ 4, при км. 89+476, обсъдено във връзка с представеното в открито съдебно заседание Становище на НТУ, за който път се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, т.е. Съдът би приел, че така формулирано напълно би покрило критериите за описание на мястото на извършване на нарушението.

Съдът би приел, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност.

Осъществено от жалбоподателя деяние във форма на бездействие би било съставомерно и по субективен признак, извършено виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС с технически допустима маса над 12 t, който го управлява по пътища, попадащи в обхвата на платената пътна мрежа е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за заплащане на такса за изминато разстояние.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не би съставлявало процесуално нарушение. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това би било така поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат. От друга страна извършеното деяние засяга обществените отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи с е нарушава установения ред на държавно управление. Задължението за заплащане на такса при използване на платената пътна мрежа важи еднакво спрямо всички водачи на МПС, движещи се по републиканските пътища и е императивно, поради което неспазването му не би могло да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

Административното наказание би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочения размер. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не би съществувала, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона би липсвало основание за определянето му под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание,

Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на **480 лв.** и **500лева** за адвокатски хонорари съобразно представените Договор за правна защита и съдействие и от страна на АНО – **80 лв.** за юрисконсулство възнаграждение.

С оглед изхода на делото, искането на АНО следва да бъде оставено без уважение.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено ,но от страна на АНО се отправя възражение за прекомерност на адв.възнаграждение,както и че следва да се присъди единствено едно възнаграждение.

Основанието по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляне размера на заплатеното адвокатско възнаграждение се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. В този ред на мисли е **неоснователно** искането на АНО, направено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, за намаляне размера на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподател. Посочената разпоредба от ГПК препраща към чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). Според чл. 36 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в Договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният (нормативният) размер, определен в чл. 18, ал. 2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 2 е 400 лв.+10% за горницата над 1000 лв. или в случая **480,00лева**. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на адвоката по това дело се състои, написание на Жалба и молби по делото, т.е. не е налице несъответствие между размера на възнаграждението/за един адвокат/ и усИ.та на защитата при упражняване на процесуалните права и Съдът счита, че в съответствие с т. 3 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 година, постановено по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 година на ОС на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, следва претендираното и подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение / за един адвокат/, не следва да се редуцира,като се присъди възнаграждение в размер на **480лева**.

По делото се констатираха разноски в размер на 132.71 лв. – пътни разходи на свидетелите, платени от бюджетните средства на Районен съд – Свиленград.

Производството по обжалване на НП е особен вид наказателно производство, разноските за явяване на свидетел, вещо лице и т.н. по което се определят по правилата на НПК, с оглед разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Следователно при уважаване на Жалбата (както е в процесния

случай), разноските по делото остават за сметка на Държавата. В тази връзка е и Тълкувателно решение (ТР) № 3 от 08.04.1985 година на ОСНК на ВС (, което не е изгубило правната си сила), което предвижда: „По делата от административнонаказателен характер за призоваване на свидетели и вещи лице страните не внасят предварително разноски. Съдът с Решението си е длъжен да се произнесе на коя от страните възлага разноските по делото.”. Приложима в случая е третата от описаните в ТР хипотеза, съгласно която: „ако НП бъде отменено, разноските остават за сметка на Държавата”. В случай на потвърждаване на НП за тези разноски би бил осъден жалбоподателя.

При това положение следва сторените разноски за явяването на свидетелите, следва да останат в тежест на съда.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 1, вр. ал. 2, т. 1 вр с ал. 3, т. 2 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление (НП) № BG15112022/5800/P8-1924 о т 10.05.2023 година** на Директор на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на **И. Д. И. с ЕГН ******* от *********, , п.к.6450 община Харманли, област Хасково, за нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **1 800 лв.**

ОСЪЖДА Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството адрес: град София, бул.„Македония” № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на **И. Д. И. с ЕГН ******* от *********, , п.к.6450 община Харманли, област Хасково, сумата от **480 лв.**, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение по **АНД № 321/2023 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

ПОСТАНОВЯВА направените пътни разноски на свидетел в размер на **132,71 лева** **ДА ОСТАНАТ** в тежест на съда.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____